

УДК 338.483

Людмила Матвійчук

*доктор економічних наук, професор кафедри туризму
та готельно-ресторанної справи*

Ірина Карпюк

аспірант кафедри туризму та готельно-ресторанної справи

Андрій Газюк

*студент факультету екології, туризму та електроінженерії,
Луцький національний технічний університет,
м. Луцьк*

ДОСВІД ЄВРОПЕЙСЬКИХ КРАЇН ФОРМУВАННЯ ЯКІСНОГО ТУРИСТИЧНОГО ПРОДУКТУ

Туризм загалом та зелений туризм зокрема використовують у Європі як інструмент регіонального розвитку. Пріоритетність започаткування зеленого туризму як складника туристичної галузі приписують собі деякі країни. Зелений туризм добре зарекомендував себе в країнах Східної і Центральної Європи.

У Європі формування якісних туристичних продуктів у галузі зеленого туризму посприяло розвитку зелених регіонів. Такий туризм активно розвивається у Польщі, Фінляндії, Швейцарії, Швеції та інших країнах. За оцінками експертів, із зеленим туризмом пов'язані від 0,5 до 0,9 млн. робочих місць, до послуг туристів у Європі може бути надано понад 2 млн. місць розташування в сільських садибах [1].

Інституційний аналіз розвитку зеленого туризму в Європі засвідчив актуальність об'єднань суб'єктів туристичної діяльності. Зокрема, успішним є об'єднання усіх національних організацій зеленого туризму країн Європи, яке має назву Європейська федерація фермерського і сільського туризму (European Federation for Farm and Village Tourism – EuroGites). Основними цілями зазначеної організації є сприяння розвитку зеленого туризму та цільове інвестування проектів розвитку туризму.

Кожна з європейських країн має свої особливості формування туристичних продуктів та організації зеленого туризму, зокрема:

1. Італія акцентує увагу гостей на славетних історичних традиціях краю, курортному, дегустаційному та гастрономічному туризмі. Зелений туризм в Італії населення вважає основною формою підприємницької зайнятості.

2. В Австрії для формування туристичних продуктів та розвитку зеленого туризму використовують заняття зі збору трав, приготування молочних продуктів, активний гірський та ековідпочинок.

3. Фінляндія вкладає у зміст зеленого туризму відпочинок на берегах заповідних озер та річок.

4. Великобританія, у зв'язку з кліматичними особливостями, характеризується сезонністю щодо розвитку зеленого туризму. Крім того, популярність зеленого туризму спонукала англійських фермерів до об'єднання для пропозиції більш різноманітних послуг у своїх будинках.

5. Угорщина розвиває зелений туризм в останні роки швидкими темпами. На заході Угорщини 2016 року відкрито два нові готелі: Kolping Hotel у Alsopahok (окрут Залу) і Club Dombogomajor у Czerszegtomaj (поруч із кордоном з Австрією). У комплексі Kolping усі вісім «натуральних» будинків обставлені сосновими меблями, у всіх будинках є kemence (угорська глиняна піч у формі стогу сіна). Законодавство Угорщини зелений туризм віднесло до сфери ведення особистого селянського господарства, тут формують відповідні пільгові податкові інструменти. «Родзинкою» зеленого туризму в цій країні є його поєднання з національними традиціями конярства [2].

6. Румунія розвиває зелений туризм насамперед у Південних Карпатах. Інтереси власників агроосель представляє Національна асоціація сільського, екологічного і культурного туризму.

7. Польське законодавство чітко розмежовує основні поняття та принципи ведення сільського зеленого туризму від інших видів туристичних послуг, що надають в місцевості, але законодавчо віднесені до підприємницької діяльності. У зеленому туризмі уряд Польщі вбачає джерело розвитку для регіонів, які мають природні ресурси для розбудови виробничих галузей економіки. Польський зелений туризм підтримує свою матеріальну базу завдяки зв'язку з селом, сільським господарством, традиційною архітектурою та інтер'єром. Агротуризм

тичним продуктом, який пропонують польські господарства, часто є лише ночівля та харчування, але нам відомо, що рентабельність об'єктів для ночівлі зростає при наданні, наприклад, інших послуг [3].

На нашу думку, актуальним для території дослідження є досвід Польщі щодо розвитку Східного велосипедного маршруту «Green Velo» – так називається найдовший велосипедний маршрут у Польщі, який є одним із найбільш комплексних «Зелених туристичних продуктів». Велосипедна траса, побудована 2015 року, проходить через 5 воєводств Східної Польщі. Уся траса протяжністю 2070 кілометрів позначена характерними помаранчевими дорожніми знаками і облаштована так, щоб велосипедисти почувалися під час подорожі комфортно.

Отже, сьогодні зелений туризм займає свою нішу на європейському туристському ринку і має немалі обсяги продажів та залучення туристів. Європейський досвід формування якісних туристичних маршрутів та розвитку зеленого туризму демонструє гнучку нормативно-правову базу, яка помітно удосконалюється разом зі змінами, що відбуваються в структурі ЄС, а також активне залучення до співпраці громадськості та приватного сектору. Проведені дослідження дають змогу місцевим органам влади визначити напрями регулювання політики розвитку зеленого туризму.

Список використаних джерел

1. Уланов Д. А. Туризм на сільських територіях: опыт, проблемы, перспективы / Д. А. Уланов // Молодой ученый. – 2013. – № 6. – С. 455–459.
2. Король М. М. Аналіз європейського досвіду організації зеленого туризму [Електронний ресурс]. / Король М. М. // Науковий вісник УЖНУ. – 2016. – Вип. 7, ч. 2. – Режим доступу: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/7_2_2016ua/9.pdf
3. Матвійчук Л. Ю. Сільський зелений туризм як фактор регіонального розвитку: методологічний аспект та практичний досвід: монографія / Л. Ю. Матвійчук, І. В. Тищук. – Луцьк : РВВ Луцького НТУ, 2017. – 260 с.